

Prudència

Instants després que les boles màgiques de la UEFA situessin el Madrid i el Barça a diferents semifinals de la Lliga de Campions, es van destapar una tempesta d'emocions entre els seguidors d'un i altre equip. Depenent de la confiança de cadascun: trempera i eufòria per poder enfrontar-se (i derrotar) a l'etern rival a la final, o pànic i malsons per veure's superat (i pels més pessimistes humiliat) per l'enemic més odiat.

Els seguidors blancs devien ser els primers a pensar en la final ja que l'atzar els va emparellar amb, a priori, el rival més dèbil i amb la tornada al Santiago Bernabéu. A can Barça el procés va ser més lent. Després de les habituals queixes per la *sort* del Madrid en els sortejos i de la barreja de sentiments que implica el retorn de Guardiola al Camp Nou, la idea d'una final contra els blancs ha anat guanyant força. Les darreres actuacions de l'equip, l'estat de forma de Messi, Suárez i Neymar i la plaga de lesions del Bayern ?amanides amb una tanda de penals dantesca contra el Borussia Dortmund?, han creat la sensació que l'equip ja està a la final. I s'enfrontarà al Madrid. Així, la idea de la final a Berlín cada cop s'estén més entre els seguidors d'un i altre equip. I això és perillós.

Culers i madridistes han de ser prudents ja que els precedents ho recomanen. L'última vegada que van coincidir en les semifinals de la màxima competició europea va ser en la temporada 2012-13, la de la final entre Bayern i Dortmund que Robben va decantar a favor dels bavaresos. Les semifinals són un terrible record per a Barça i Madrid. El Bayern de Juup Heynckes va escombrar el Barça per un global de 7-0 en la humiliació més gran que un servidor recorda. A Madrid, en veure que en del sorteig els tocava el Dortmund, ja tenien coll avall que serien finalistes i especulaven amb quin onze s'enfrontaria al Barça. Però en un 24 d'abril antològic i inoblidable, Robert Lewandowski va alleujar la tristesa blaugrana (el dia abans s'havia encaixat un 4-0 a Munic) i va deixar planxats els blancs clavant quatre gols a Diego López. D'aquesta manera, es repetia la història de l'any anterior en què Ramos va enviar un penal a la tercera graderia i al Bayern va passar a la final just 24 hores després que Cech i la nit europea més fatídica de Messi deixessin el Barça sense bitllet per a Munic.

Aquest any, el Bayern té baixes, sí, però continua tenint jugadors de qualitat contrastada per superar el Barça: Neuer, Lahm, Thiago, Götze o Müller en són un exemple. Si Guardiola abandona els experiments i opta pel pragmatisme, pot posar molts problemes al Barça. I el Madrid, és favorit, sí. Però si hi ha un equip que és capaç d'immolar-se amb errors estúpids és el blanc. I la Juventus no té la qualitat dels altres tres semifinalistes, però és un equip ordenat i que arriba de tapat i sense res a perdre.

Per tant, abans de pensar en l'orgasme que suposaria derrotar el Madrid i Cristiano a la final o en la tragèdia que implicaria veure a Casillas aixecar l'orelluda davant nostre, guanyem-nos el bitllet cap a Berlín. Després ja pujarem a Montserrat a encendre les espelmes.